

TOMMA LÖFTEN TILL STUDIEFÖRBUNDEN?

Det blev ingen extra ost på pizzan i år heller – totalt sett inga höjda kommunanslag till studieförbunden. De flesta kommunpolitiker, med några glädjande undantag, anser fortfarande att det räcker med 45 kronor per invånare (priset för en ordinär pizza –utan extra ost) för att åstadkomma ett levande studiecirkel- och kulturutbud i kommunerna.

I Folkbildningsförbundets färskva valundersökning riktad till partiernas två främsta kandidater till kommunfullmäktige fick politikerna svara på om de som ny- eller återvalda medlemmar av kommunfullmäktige kommer att verka för större anslag till studieförbunden.

Man kan konstatera att politikerna inte spar på krutet när det gäller att leverera vallöften. Hälften anger att de skulle verka för en anslagshöjning. I Norrtälje kommun, där elva av sexton politiker svarade på undersökningen, gav 64 procent löfte om mer pengar. Det lovar gott, då kommunen i år valde att sänka anslagen med en dryg fjärdedel – den största sänkningen i Sverige!

Lovat har också regeringen gjort. Göran Persson har sagt att ”folkbildningen ska stärkas – inte vingklippas”. Det löftet har glädjande nog åtföljts av handling – en förstärkning av statsanslaget till folkbildningen med 400 mkr. I folkbildningspropositionen anges att ”folkbildningen borde vara en första rangens angelägenhet för kommunerna”. Nu finns det kanske äntligen möjlighet att kommunerna slutar att skära i studieförbundens anslag – en företeelse som förklarats bero på en pressad ekonomi.

I våras presenterade Sveriges kommuner och landsting nämligen glädjande siffror. 273 av 290 kommuner hade ett positivt ekonomiskt resultat under 2005 - ett plusresultat på totalt 8,5 miljarder kronor. Så pengar saknas inte. Frågan är hur kommunpolitikerna värderar studieförbundens insatser i kommunerna.

Studieförbunden finns inte till för sig själva, utan för sina deltagare. Människor använder sig av folkbildningen för att utveckla den lokala demokratin och för att åstadkomma ett levande lokalt kulturliv. Utan studieförbunden skulle mycket av en utvecklande och stimulerande lokal verksamhet försvinna och föreningsliv och folkrörelser skulle bli lämnade utan den infrastruktur som folkbildningen erbjuder.

En levande lokal folkbildning borde väl vara värd minst 100 kronor per invånare?

Maicen Ekman
generalsekreterare

FOLKBILDNINGSFÖRBUNDET – STUDIEFÖRBUNDENS INTRESSEORGANISATION